

tiger til maksimal dagpengesats, og som indtræder i ordningen ved sit fyldte 60. år, er berettiget til efterløn over en 7 års periode med de i skalaen anførte beløb. Hvis det samme medlem venter med at overgå til efterløni, til medlemmet fylder 62½ år, og medlemmets forhold i øvrigt er de samme, ydes der efterløn med 70.425 kr. årlig, indtil medlemmet fylder 65 år, hvorefter der i de sidste 2 år udbetales efterløn med 56.340 kr. årlig.

Er der f. eks. tale om et medlem, som på tidspunktet for overgangen til efterløni er ledig og som har ret til maksimale dagpenge i endnu ½ år, før den pågældende ville falde for 26 ugers reglen, får medlemmet 70.425 kr. årlig i det første halve år, hvorefter nedtrapningen begynder i overensstemmelse med skalaens beløb. Hvis dette medlem eksempelvis indtræder i ordningen ved sit fyldte 62. år, vil medlemmet således være berettiget til efterløni i en fem års periode med følgende beløb på årsbasis: 70.425 kr. det første halve år, 56.340 kr. i de næste 2 år og 42.255 kr. i de sidste 2½ år.

Har et medlem med uafbrudt beskæftigelse haft en løn, der berettiger til en dagpengesats på f. eks. 174 kr. svarende til 54.462 kr. årlig, vil medlemmet få 54.462 kr. de første 4½ år, hvorefter han glider ind på skalaen og får udbetalt en årlig efterløn på 42.255 kr.

Til *deltidsforsikrede* kan efterløn maksimalt udgøre:

	dagpengesats pr. 1. april 1978 kr.	årlig efterløn pr. 1. april 1978 kr.
Første 2½ år.	150	46.950
næste 2 år.	120	37.560
derefter.	90	28.170

De 3 satser udgør henholdsvis 100, 80 og 60 pct. af højeste dagpenge efter § 70.

Indplaceringen i skalaen sker efter samme regler som for fuldtidsforsikrede.

b. Regulering.

Det følger af, at efterlønnens størrelse hviler på dagpengenes størrelse, at der sker en regulering på samme måde som for dagpengenes vedkommende. Dette betyder, at efterlønsmodtagere får reguleret efterlønnen efter § 51, stk. 1, indtil de ved overgang til 2. eller 3. periode indplaceres på 80 resp. 60 pct. af den maksimale sats.

– Derefter sker regulering efter § 47.

c. Fradrag.

Det foreslås, at der i loven indsættes en bemyndigelsesbestemmelse, således at regler om betydningen af arbejde og indtægt i efterlønsperioden kan fastsættes i snævert samarbejde med arbejdsmarkedets parter i landsarbejdsnævnet.

Efter dagpengereglerne sker der som hovedregel fradrag for arbejdsindtægter, ligesom der sker fradrag for de timer, der medgår til udførelsen af ikke – indtægtsgivende arbejde.

Arbejdsfri indtægter medfører som hovedregel ikke fradrag i dagpengene. Dette gælder dog ikke med hensyn til indtægter, der normalt træder i stedet for en mistet arbejdsindtægt, som f. eks. egenpension. Sådan pension vil således medføre fradrag i dagpenge, men for medlemmer, der ikke har adgang til at oppebære folkepensionen, dog kun for den del af pensionsbeløbet, der overstiger folkepensionens grundbeløb.

En overførelse af disse regler til efterlønsområdet vil kunne ske med den modifikation, der dels følger af den tidligere omtalte mere smidige holdning til, hvad der skal forstås ved arbejde, og dels af, at udbetaling af efterløni forudsættes at udelukke adgang til samtidig at oppebære pension efter de sociale pensionsordninger. Det betyder med hensyn til egenpension og lignende indtægter, der normalt træder i stedet for en mistet arbejdsindtægt, at de vil indgå ved nedsættelsen af efterlønnen med deres fulde beløb på den måde, at nedsættelsen sker efter forholdet mellem pensionsindtægten og kassens omregningsssats.

3. Regler for udbetaling af efterløni.

a. Efterløni under sygdom.

Efter arbejdsløshedslovens § 62 må dagpenge ikke udbetales til et medlem, som er syg eller i øvrigt uarbejdsdygtig.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at medlemmet i sygdomstilfælde ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, og begrundelsen gælder derfor ikke for efterlønsmodtageren i den typiske situation.

I den normale situation, hvor efterlønsmodtageren befinder sig uden for arbejdsmarkedet, er efterlønsmodtageren ikke omfattet af sygedagpengeordningen, der alene vedrører den erhvervsaktive del af befolkningen. Standsning af udbetaling af efterløni i sygeperioder ville derfor betyde, at den pågældende i stedet måtte have hjælp efter bi-